

alt for økonomisk interesserede i Sagen; men man kunde f. Eks. tænke sig Skoleraadene, hvis Mening Ministeriet fra Fortiden som Regel plejer at høre, naar der bliver paa- lagt en Kommune ny Byrder. Jeg kan ikke se rettere, end at naar en saadan Forhandling skal finde Sted og et tilbørligt Hensyn skal tages til et nogenlunde ubildet Mellemlid, vil det ikke kunne ske i Løbet af 3 Fjerdingaar. Jeg tror, at Ministeriet snarere vilde behøve et Par Aar til at føre Loven igennem. Jeg henstiller derfor baade til Flertallet her i Salen og Ministeren at tage under Overvejelse, om det ikke er en alt for kort Periode. Særlig vil jeg lægge Ministeren paa Sinde, hvis det lykkes ham at gennemføre Loven, og det bliver ham, der skal føre den ud i Livet, at han da tager tilbørligt Hensyn til de fattige Kommuner med Hensyn til Fastsættelsen af Begyndelseslønningerne. Jeg skal endnu tillade mig at omtale § 34 angaaende Tilskuddet til Københavns Kommune. Der staar i denne Paragraf, at Bestemmelsen om det aarlige Tilskud af 170,000 Kr. træder i Kraft „fra det første Finansaar at regne, efter at der er vedtaget en af den vedkommende Minister billiget Forøgelse af de hidtil gældende københavnske Lærerlønninger“. Jeg vil blot henstille, om ikke denne Affattelse rummer en vis Fare for, at Københavns Kommune kan faa sit Tilskud tidligere end andre Egne i Landet, og det er vistnok ikke Meningen fra nogen Side. Borgerrepræsentationen har jo et vaagent Øje over for Skoleloven. Man vil have lagt Mærke til, at den har forhandlet om Forhøjelse af Lærerlønningerne i den senere Tid. Hvorvidt man er kommen, derom har jeg ikke nogen Mening, men jeg skulde tage meget fejl, hvis Skoleloven bliver vedtagen i den nærmeste Fremtid, om Københavns Borgerrepræsentation saa ikke skulde være saa forsynlig at faa sin Lønningsplan ordnet og saa vidt muligt faa Ministeriets, i dette Tilfælde vel Indenrigsministeriets, Billigelse af denne Lønningsforhøjelse, saaledes at Københavns Kommune kunde faa sit Tilskud i næste Finansaar, altsaa fra 1ste April dette Aar at regne, medens derimod det øvrige Land ikke kan faa det før næste Kalenderaar, altsaa fra 1ste Januar næste Aar. Jeg henstiller denne Tanke til Overvejelse, da jeg ikke antager, at selv de, der ønske at give disse 170,000 Kr., derved mene, at København skal skære sig en særlig Bid paa $\frac{3}{4}$ af de 170,000 Kr., foruden hvad det faar sammen med de andre. Det er jo muligt, jeg tager fejl i saa Hen-

seende, men jeg vilde i alle Tilfælde finde det rimeligt og forsvarligt; hvis jeg var Medlem af Borgerrepræsentationen, vilde jeg gøre det samme. Men derfor forekommer det ogsaa mig, at det er vor Pligt at hindre, at Københavnen i alle Tilfælde begynder at hæve sit Tilskud før de øvrige Dele af Landet.

P. Andersen: Det har vistnok kun liden Interesse at tage Ordet i en Sag, der er drøftet saa ofte og udførlig her i Salen, men naar man er et nyt Medlem og derfor ikke har haft Lejlighed til før at tage Stilling til Forslaget, ligger det dog nær, at man, om end saa kort som muligt, begrundet sin Stilling til Spørgsmaalet. Det, der da først paatrænger sig en, forekommer mig at være dette: Vil Forslaget, hvis det bliver til Lov, medføre saa store Fordele, at det mere end opvejer de Ulemper, det vil medføre? og jeg vil da straks sige, at mit Standpunkt i denne Henseende er dette, at Fordelene absolut ere de overvejende. Forslaget vil, hvis det bliver til Lov, absolut medføre tre Fordele. De to af disse Fordele blev nævnte af den sidste ærede Taler, om end hans Opfattelse af Sagen var en lidt anden end min. For det første vil det medføre, at Lærerlønningerne over det ganske Land blive regulerede, og det trænge de i højeste Grad til. Der er ingen Embedsstand i Landet, hvis Lønninger ere saa forskellige som Lærernes. Det træffer sig mangen Gang, at de dygtigste Lærere sidde med de daarligste Lønninger, skønt de have modtaget den samme Uddannelse og altsaa ere berettigede til den samme Lønning. Loven vil nu med den stigende Pengeløn medføre, at dette uheldige Forhold bliver hævet. Det er den ene Fordel, og jeg maa naturligvis da ikke undlade at bemærke, at Lønningerne gennemgaaende ogsaa blive forhøjede. Det har altsaa sin Betydning for de vedkommende, men dette, at Lønningerne blive regulerede, staar for mig som noget overordentlig vigtigt. Dernæst fastslaaes det i Lovforslaget, at Staten har en Forpligtelse til at yde Kommunerne Tilskud til at udvikle deres Skolevæsen; dette har ogsaa for mig overordentlig stor Betydning. Jeg er nemlig slet ikke, som maaske andre ærede Medlemmer ere, bange, fordi Staten skal være med til at ordne dette Forhold; jeg tror netop, at det er naturligt og rigtigt, at Statsmagten ogsaa er med der, ligesom den snart er med paa alle andre Omraader. Det forekommer mig, at dette, at en Kommune, der skal have udvidet sit